

فنامه کمیته مرکزی

حزب توده ایران

به کمیسیون

حقوق بشر

سازمان ملل

متحد

در ص ۶

پنجاهمین سالگرد تشکیل

جمهوری خودمختار

آذربایجان

۲۱ آذرماه ۱۳۷۴ مصادف است با پنجاهمین سالروز تأسیس جمهوری خودمختار آذربایجان. قیام تاریخی ۲۱ آذر، یکی از مهمترین رویدادهای تاریخ معاصر کشور ماست و درباره آن تاکنون کتاب ها و نوشته های گوناگونی انتشار یافته است. در پنجاه سال گذشته تلاش سازمان یافته ای از سوی بلندگوهای ارجح و امپریالیسم برای مخدوش کردن ماهیت حقیقی و اهداف والای انسانی این نهضت بزرگ در کشور ما انجام گرفته است. مبادا روزی دوباره این آرمان های مترقی در راه تحقق حق مسلم خلق ها برای خودمختاری در چارچوب ایران آزاد و

ادامه در ص ۲

شماره ۴۶۹، دوره هشتم
سال دوازدهم، ۲۸ آذر ماه ۱۳۷۴

علی فلاحیان : متهم ردیف اول در سازمان دهی ترور رهبران حزب دموکرات کردستان ایران

پیرامون نقش رهبری جمهوری اسلامی در این جنایت از پیش سازمان یافته باقی نمی گذارد. علی رغم همه این اسناد و فشار سازمان های بین المللی، دولت آلمان به بهانه های گوناگون روابط گرم اقتصادی خود را با رژیم جمهوری اسلامی ادامه داده است.

همچنین، علی رغم تمامی فاکت هایی که تا به امروز پیرامون عملکرد مزدوران اطلاعاتی جمهوری اسلامی در آلمان افشا شده است، مأموران امنیتی رژیم، همچنان زیر پوشش دیپلماتیک در شهرهای آلمان به فعالیت های خود، در پیگرد، تهدید و سازمان دهی ترور مخالفان رژیم «ولایت فقیه» ادامه می دهند.

نیروهای مترقی ایران، اکنون مدتها است که دولت های اروپایی را به جلوگیری از فعالیت های نیروهای امنیتی و گروه های ترور جمهوری اسلامی فراخوانده اند و تا به امروز نه تنها این امر تحقق نیافته است، بلکه دولت های اروپایی، خصوصاً دولت های دست راستی اروپا، برای حفظ و گسترش روابط اقتصادی خود با دولت جمهوری اسلامی چشمان خود را بر روی این گونه فعالیت های جنایتکارانه رژیم بسته اند.

بر اساس گزارش خبرگزاری های جهان، دادستان کل آلمان اعلام کرد که علی فلاحیان، رئیس سازمان اطلاعات رژیم، دستور ترور رهبران حزب دموکرات کردستان در برلین را صادر کرده است، و دولت آلمان موضوع صدور قرار بازداشت بین المللی برای فلاحیان را در دستور کار خود قرار داده است.

روزنامه انگلیسی زبان «گاردین» در شماره دوشنبه ۱۱ دسامبر خود در این باره از جمله نوشت: «بر اساس گزارش مجله فوکوس، یک سخنگوی دفتر رولف هنیش دادستان کل آلمان تأیید کرد که موضوع علی فلاحیان، وزیر اطلاعات ایران تحت بررسی این دفتر است و بزودی قرار بازداشت او صادر خواهد شد...» بر اساس گزارش «گاردین»، مقام های قضایی آلمان مایل به بازجویی علی فلاحیان، به هنگام سفر او به آلمان در سال ۱۹۹۳ بودند، که این موضوع با مخالفت دولت آلمان مواجه شد. لازم به تذکر است که در جریان محاکمه پنج تن از متهمان ترور دکتر شرفکندی و یارانش در رستوران میکونوس، اسناد غیر قابل انکاری پیرامون شرکت مستقیم مأموران امنیتی جمهوری اسلامی در این ترور افشاء شد که جای هیچ شکی را

بودجه جدید، شعارهای پوچ دولتی ورشکسته

هاشمی رفسنجانی روز یکشنبه پنجم آذرماه بودجه دولت برای سال ۷۵ را به مجلس تقدیم کرد. و در سخنرانی که به این منظور ایراد کرد، اهداف عمده بودجه کشور را «تقویت عدالت اجتماعی، ادامه محرومیت زدایی، انضباط اقتصادی و کاستن حجم بخش دولتی» اعلام کرد.

بر اساس ارقام ارائه شده از سوی رفسنجانی، در آمد ارزی دولت در سال آینده ۱۸/۲٪ افزایش می یابد، نرخ دلار صادراتی تا ۲۰٪ کاهش پیدا خواهد کرد و بودجه عمرانی کشور ۵۳٪ افزایش خواهد یافت و سطح استقراض دولت از نظام بانکی در سطح صفر نگاه داشته خواهد شد.

برای کسانی که حداقل آشنایی را با امور اقتصادی دارند، روشن است که بودجه ارائه شده از سوی دولت نه تنها پایه ای در واقعیت روزمره اقتصادی کشور ندارد، بلکه عمده آن بر پایه آمار و ارقام خیالی به منظور فریب مردم تهیه و تنظیم شده است. ما در آینده بازهم پیرامون بودجه سال جدید و اثرات آن خواهیم نوشت و در اینجا به اختصار به چند نکته اساسی در بودجه ارائه شده از سوی رژیم می پردازیم. اکنون چندین سال است که هر سال دولت رفسنجانی رشد درآمد ارزی ایران را در حدی بیش از ۱۰٪ پیش بینی می کند و هر

ادامه در ص ۲

- گزارش مستندی از ایران پیرامون بسته شدن روزنامه توس و وضع مطبوعات..... ص ۳
- حزب توده ایران در کنگره احزاب برادر..... ص ۳
- گزارشی پیرامون تحولات فرانسه: مصاحبه با رفیق فیلیپ هرزوغ..... ص ۷
- مصاحبه «نامه مردم» با رفیق والتین، معاون صدر حزب کمونیست روسیه..... ص ۸

زنده باد آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

بودجه سال جدید

ساله نیز این پیش بینی که اساس تنظیم بودجه کشور بوده است نادرست از آب درآمده است. به عنوان نمونه در بودجه امسال در شرایطی دولت پیش بینی رشد ۱۸/۲٪ برای درآمد ارزی می کند، که در آمد نفتی ایران، که بهترین منبع درآمد ارزی است، در پی تحریم اقتصادی آمریکا کاهش یافته است و صادرات غیر نفتی نیز کاهش چشمگیری را در هفت ماهه سال جاری نشان می دهد.

دولت رفسنجانی در بودجه دو سال گذشته مدعی بود که دولت خواهد توانست نرخ برابری ریال در مقابل ارز های خارجی را کنترل کند و در هر دو سال نرخ ریال کاهش چشمگیری در مقابل دلار پیدا کرد و از ۱۵۴ تومان نرخ رسمی در سال ۷۲ به ۳۰۰ تومان در سال ۷۴ کاهش یافت. و تازه این نرخ هم کاذب است زیرا عملاً حتی بانک مرکزی نیز از تأمین دلار به این نرخ در مضیقه جدی قرار دارد.

علی رغم ادعاهای هاشمی رفسنجانی بودجه سال جاری نه تنها سطح استقراض به سیستم بانکی کشور را در سطح صفر نگاه نمی دارد، بلکه به شکل پنهانی آن را افزایش می دهد. بر اساس آمار ارائه شده در بودجه، شرکت های دولتی، عمومی و موسسات انتفاعی وابسته به دولت، مبلغ ۱۴۴۵۸ میلیارد ریال وام داخلی دریافت خواهند کرد که از این مقدار تنها ۱۰۴۱۴ میلیارد آن را باز پرداخت می کنند و باقی مانده، یعنی ۴۰۴۴ میلیارد ریال به حساب بدهی دولت به سیستم بانک کشور منظور خواهد شد.

نکته دیگر این که با اتخاذ سیاست های ضد ملی و مخربی زیر نام «سپردن کار مردم به مردم»، خصوصی سازی صنایع و رشد بی کنترل نقدینگی بخش خصوصی، به تورم افسار کسیخته و افزایش روز افزون قیمت های و در عین حال سقوط چشمگیر درآمد واقعی مردم کشور منجر شده است و عدالت اجتماعی نه تنها تحقق نیافته است، بلکه دره فقر و ثروت به لطف سردمداران جمهوری اسلامی هر ساله عمیق تر شده است. این در شرایطی بود که رژیم هر ساله ارقام تورم کشور را بین ۸ تا ۱۵٪ برآورد می کرد و ارقام ارائه شده از سوی نیروهای مخالف را نادرست اعلام می نمود، در ارقام بودجه امسال مشخص می شود که نرخ تورم بر اساس برآوردهای دولتی به ۵۰٪ بالغ می شود و روند افزایش آن همچنان ادامه دارد.

کوتاه سخن اکثر ارقام ارائه شده در بودجه دولت ارقامی غیر واقعی و پوچ است که از سوی یک دولت ورشکسته و مقروض تنها به منظور عوام فریبی در آستانه انتخابات آینده ارائه می شود و مانند بودجه های سال گذشته بخش های زیادی از پروژه های عمرانی اعلام شده در آن یا اصلاً آغاز نخواهند شد و یا در نیمه راه به دلیل بی پولی دولت رها خواهند کردید. تنها بخش از بودجه که می توان مطمئن بود، دولت به تمام و کمال آن را خرج خواهد کرد، بودجه ۲۷٪ نیروهای امنیتی و سرکوبگر است که مرتجعان حاکم برای حفظ خود و رژیم پوسیده و فاسدشان خرج خواهند کرد، تا شاید از این طریق به حیات ضد مردمی خود ادامه دهند.

پنجاهمین سالروز تأسیس جمهوری

دموکراتیک بارور شود و منافع ارتجاع و امپریالیسم را به خطر بیاندازد... رژیم استبدادی پهلوی هراسناک از اثرات این جنبش عظیم توده ای و مردمی در سایر نقاط ایران، از همان آغاز به کمک و یاری فعال دولت های امپریالیستی کمر به نابودی جنبش خلق آذربایجان و رهبران آن بست. جنبشی که به قول صاحب کتاب «گوشه هایی از تاریخ معاصر ایران» توانست: «در مدت کمتر از یک سال در عمر کوتاه هیأت ملی آذربایجان توانست به حد اعجاز و پاور نکردنی و خسارت العاصه به ملت محروم آذربایجان خدمت کند...» حتی مخالفان این جنبش پنهان نمی کنند که نهضت ملی آذربایجان مصدر خدماتی در آذربایجان شد که در تاریخ آن روز کشور ما بی سابقه بود. رژیم شاه برای سرکوب این جنبش مردمی، یکی از سیاه ترین و جنایت بار ترین سرکوب های تاریخ معاصر ایران را که در آن هزاران نفر بی گناه قتل عام و هزاران تن به زندان و شکنجه گاه کشانده شدند، با همکاری ارتجاع داخلی و امپریالیسم جهانی سازمان دهی کرد.

به مناسبت این سالروز بزرگ نشریه آذربایجان ویژه نامه ای را انتشار داده است که بخش هایی از آن را با هم مرور می کنیم. در ویژه نامه ۲۱ آذر از نشریه «آذربایجان» از ضرورت تاریخی تشکیل فرقه دموکرات آذربایجان این چنین سخن می رود و به گفته بنیانگذار فرقه دموکرات آذربایجان استناد می شود که گفته بود: «شروع از آذربایجان و تشکیل فرقه دموکرات آذربایجان کوششی بود برای ایجاد مکانیزم موثر و کارآ در مقابل قدرت حاکمه و عقب راندن آن از بازگشت به دوران دیکتاتوری بیست ساله سیاه رضا خانی». «آذربایجان» خواست قلبی پیشه وری و زحمتکشان آذربایجان را ضمن یادآوری سخن رانی معروف پیشه وری در سالن تاتر شیروخورشید تبریز چنین بیان می کند: «... در این سخنرانی پیشه وری نقشه ایران را با انگشتش در هوا ترسیم نمود و گفت که خواسته های ما در خارج این نقشه نیست. ما در داخل سرحدات ایران صحبت می کنیم». در ویژه نامه، در بیانیه فرقه دموکرات خطاب به مردم آذربایجان گفته می شود: «... فرقه دموکرات آذربایجان نیم قرن است برای منافع مردم مبارزه می کند. فرقه دموکرات آذربایجان با تجزیه طلبی مخالف است. ایجاد ایران فدرال و دموکراتیک هدف غایی است». در پایان این بیانیه آمده است: «مردم غیسور آذربایجان! نیروهای مترقی ایران! فرقه دموکرات آذربایجان در این روز تاریخی به شما مراجعه می کند و شما را صرف نظر از منسوبیت ملی و دینی و مسلکی به وحدت و یگانگی دعوت می کند و ایمن دارد که آزادی های دموکراتیک در ایران پیروز خواهد شد. مردم آذربایجان نیز مانند دیگر خلق های ایران در چارچوب ایران واحد و دموکراتیک به آزادی های ملی خود نایل خواهد آمد...»

در اعلامیه فرقه دموکرات آذربایجان به

رفیق شهید: فریدون ابراهیمی: «طناب را به گردنم ببندازید، آینده از آن کسانی است که هرگز ریزان کار می کنند. کسانی که از شدت کار دست هایشان پهنه بسته است. این دست های پهنه بسته درهای تمام زندان ها را خواهد گشود و تمام جلادان و ستم گاران را نابود خواهد کرد.»

مناسبت ۵۰- مین سال پیروزی نهضت ۲۱ آذر از جمله آمده است:

مردم آذربایجان ۵۰ سال قبل برای حفظ هویت ملی، زنده نگاهداشتن زبان و فرهنگ ملی خود بپاخاست و علیه رژیم فاسد عصیان کرد. حاکمیت ملی در آذربایجان استقرار یافت. امنیت داخلی تأمین گردید. دهقان آذربایجانی مجانا صاحب زمین شد. زبان آذربایجانی رسمیت پیدا کرد. تاتر ملی و فیلمرسانی ملی دایر گردید. ادبیات و شعر آذربایجانی در راستای ترقی و شکوفایی قرار گرفت. اولین بار کانون نویسندگان «بازچیلار مجلسی» تأسیس شد. مطبوعات آذری زبان گسترش یافت. روزنامه ها و مجلات متعددی در تبریز، اردبیل، زنجان و ارومیه بشکل وسیع انتشار یافت. دانشگاه ملی افتتاح گردید. کتاب های درسی برای مدارس ابتدایی و متوسطه تهیه و چاپ شد.

شبکه های مدارس برای خردسالان و بزرگسالان گسترش یافت. این تدابیر و اقدامات وسیع فرهنگی آثار عمیق از خود بجا گذاشت. فرهنگ غنی آذربایجان در یک دوران کوتاه مدت زنده شد و راه اعتلا و ترقی را در پیش گرفت. نقش تاریخی ۲۱ آذر در همین بود...

در پایان اعلامیه گفته می شود: «بگذار مردم آذربایجان خود تصمیم بگیرند، حوادث ۵۰ ساله اخیر را از نو تجزیه و تحلیل کنند و به اشتباهات گذشته راه ندهند. برای تعیین سرنوشت خود راسا اقدام نمایند...»

حزب توده ایران پنجاهمین سالروز تأسیس جمهوری خودمختار آذربایجان را به همه نیروهای مترقی این خطه و تمامی نیروهای آزادی خواه کشورمان، خصوصاً رفقای فرقه دموکرات آذربایجان تبریک می گوید و بار دیگر اعتقاد خدشه ناپذیر خود را به حق خودمختاری خلق های ایران در چارچوب ایرانی آزاد، مستعقل و دموکراتیک تأکید می کند. یاد همه شهیدان راه آزادی کشور و شهدای نهضت آزادی بخش آذربایجان گرمی و جاودان باد!

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

حزب توده ایران در کنگره احزاب برادر

□ دانمارک

دومین کنگره حزب کمونیست دانمارک در روزهای ۲۵ و ۲۶ نوامبر سال جاری در حومه کپنهاگ، پایتخت دانمارک برگزار شد. در این کنگره، نمایندگان احزاب کارگری و کمونیستی، از جمله هیأت نمایندگی حزب توده ایران حضور داشتند. کنگره با سخنان رفیق بتی فروتر کارسون، که از چهره های برجسته جنبش سندیکایی و جنبش زنان دانمارک است کار خود را آغاز کرد، و از مهمترین وظایف کنگره بررسی فعالیت های گذشته حزب بود. رفیق کارسون در سخنان افتتاحی خود از جمله یادآور شد: « وزیر کار سوسیال دموکرات، در رابطه با رفرفم هایی که در حال اجرا هستند، خیلی روشن اعلام می کند، که برای تغییر بنیادین «تأمین اجتماعی» در دانمارک ما به یک انقلاب فرهنگی نیازمند هستیم. این موضع گیری ها مغایر تمامی اصولی است که سوسیال دموکرات ها بیش از صد سال پیش مطرح کردند و افتخارشان این بود که در راه رفرفم اجتماعی مبارزه می کنند...»

هیأت نمایندگی حزب توده ایران پیام گرم همبستگی کمیته مرکزی حزب را همراه با یک دسته گل تقدیم کنگره کرد که با استقبال گرم شرکت کنندگان در کنگره روبرو شد. در این کنگره هیأت نمایندگی حزب توده ایران با نمایندگان احزاب برادر از کوبا، عراق، یونان و بلژیک دیدارهای مفصلی را برگزار کرد و رفقا در جریان آخرین تحولات کشورمان قرار داد. به ابتکار رفقای حزب کمونیست عراق، پیام همبستگی از سوی هیأت های نمایندگی احزاب برادر برای مردم عراق، از طریق شبکه تلویزیونی در مناطق آزاد عراق تهیه و مخابره شد. هیأت نمایندگی حزب توده ایران در پیام خود به زحمتکشان عراقی از جمله یادآور شد: «ما به مبارزه شما برای سرنگونی رژیم دیکتاتور صدام حسین به دیده احترام می نگریم. مردم ایران نیز درگیر مبارزه ای دشوار با رژیم ولایت فقیه هستند...» شرکت فعال هیأت نمایندگی حزب در دومین کنگره حزب کمونیست دانمارک گام مهمی در راه تحکیم روابط رفیقانه میان دو حزب و تحکیم کارزار همبستگی با مبارزات مردم ایران در دانمارک بود.

□ بریتانیا

بیست و چهارمین کنگره حزب کمونیست بریتانیا، که مصادف با هفتاد و پنجمین سالگرد تأسیس حزب کمونیست بریتانیا بود، در لندن برگزار شد. در این کنگره هیأت های نمایندگی احزاب برادر، از جمله حزب توده ایران حضور داشتند. از جمله موضوع های مهم مورد بررسی کنگره مسأله وحدت نیروهای کمونیستی در درون یک حزب واحد بود. در یک روند بحث دوساله، اعضای جریان کمونیستی «ارتباط کمونیستی»، که در میان آنان، بسیاری از چهره های سرشناس جنبش کارگری و کمونیستی بریتانیا حضور داشتند و پس از انحلال حزب در سال ۱۹۹۱، جریان جداگانه ای را به وجود آورده بودند، به حزب کمونیست بریتانیا پیوستند. کنگره رهبری جدیدی را انتخاب کرد که در آن تعدادی از چهره های «رفرمیست» حزب مانند تونی چیمپر سردبیر روزنامه «مورنینگ استار» و «جون بلمی» از رهبری کنار گذاشته شدند کنگره با گرمی از اعضای جدید استقبال کرد و مواضع قاطعی را در راه سازمان دهی مجدد طبقه کارگر در بریتانیا، علیه سیاست های دست راستی دولت محافظه کاران اتخاذ کرد. کنگره همچنین مخالفت جدی خود را با روند اتحاد اروپا و اجرای قرار داد ماستریخت اعلام کرد. پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران، از سوی هیأت نمایندگی حزب به کنگره تقدیم شد که مورد استقبال گرم شرکت کنندگان قرار گرفت.

به نشریه و مجله قلم و مژده

«علل واقعی توقیف روزنامه توس و بازداشت مدیر مسؤل آن»

... در حال حاضر مطبوعات ایران «بطور عام» و نشریات مستقل «بطور خاص» در شرایط بسیار دشوار و بغرنج به فعالیت مشغولند. شاید کمتر دوره ای را بتوان یافت که اهل قلم و نویسندگان و دست اندکاران امور فرهنگی این چنین تحت فشارهای سیاسی-اقتصادی و آزار و سانسور و اختناق قرار داشته اند. امروزه در ایران چیزی به نام آزادی بیان، ابراز عقیده، نشر افکار انسانی و تعالی ایده های فرهنگی و حرمت قلم، معنا و مفهومی ندارد. آنکس که دست بر قلم می برد، در واقع با جان و مال و هستی خود بازی می کند و از هیچگونه امنیت شغلی و حرفه ای برخوردار نیست. سیاه اندیشان جمهوری اسلامی هر ندای آزادیخواهانه، حق طلبانه و افشاگرانه را در نطفه خفه می کنند. آنان حتی کسانی که در چارچوب قوانین رژیم و مسایل شرع دست به تنویر افکار عامه می زنند را نیز تحمل نمی کنند. در استان خراسان نشریات وارثان زمین، هوشیار، بینالود، کتاب پاز، خراسان، صبح نیشابور، قدس و توس منتشر می شوند که از این میان توس و هوشیار و بینالود و کتاب پاز تقریباً مستقل می باشند.

سیاست دولت در زمینه نشریات دولتی مشخص و آشکار است: تبلیغ و ترویج افکار و آراء رهبران رژیم و سیاست های ایشان در عرصه اداره کشور و ارائه اخبار و خدمات فرهنگی به گونه ای کاملاً همسو با استراتژی دفاع از ولایت مطلقه فقیه و ارگان دولت و مجلس و ارگان های سرکوب. بر این اساس، این نشریات توسط عناصر اداره ارشاد اسلامی و وزارت اطلاعات کاملاً کنترل و هدایت می شوند.

در مورد نشریات غیر دولتی، رژیم سیاست های مزورانه و گاهی اوقات دراز مدت را در پیش می گیرد. دولت می داند که این نشریات از لحاظ اقتصادی وضعی شکننده دارند. بنابراین از خدمات دولتی همچون وام، کاغذ دولتی و خدمات دیگر به عنوان اهرم فشار استفاده می کند و نشریات اپوزیسیون را بطور کامل از لحاظ اقتصادی تحریم می کند تا بتواند آنها را یا به تعطیلی بکشاند و یا در جهت سیاست های خویش هدایت کند.

روزنامه توس تنها روزنامه کاملاً مستقل در استان خراسان است که به دلیل روشن نمودن افکار مردم نسبت به سیاست های تخریبی جمهوری اسلامی در عرصه های مختلف، از محبوبیت برخوردار است. درست بر همین اساس است که جمهوری اسلامی، آشکار و پنهان، برای تعطیل کردن این ارگان صدای مردم حرکات تدریجی خود را شروع می کند. از ماهها قبل به بهانه های مختلف نویسنده و دست اندکاران نشریه را به دادستانی احضار کرده، به آنها اخطار نموده و با درست کردن جو تهدید و ارباع سعی می نماید سیاست های خود را برایشان تحمیل نماید. این حرکات اثر معکوس می گذارد. گردانندگان این نشریه که خود اکثراً از زحمتکشان و طبقات پایین اجتماع و عموماً فرهنگی می باشند، میدان را خالی نمی کنند. آنها به افشای دزدی ها، اختلاس ها، زدو بندها، باندبازی ها و کالبد شکافی سیاست های ضد فرهنگی، اقتصاد برانداز و دروغ گویی های سران رژیم (از جمله رفسنجانی و غرضی) می پردازند. در پی این افشاگری های مداوم آقای جوادی «بارها به دادستانی احضار می شود. اولتیماتوم بی تاثیر است! چرا که جوادی و یارانش چیزی جز حقیقت نمی گویند و خود را در ادامه روش حمایت از مردم محق می دانند. رژیم که از سیاست های تحریم اقتصادی روزنامه و تهدید مسؤلین آن طرفی نبسته است با بهانه قراردادن افشای اسرار دولتی (منظور افشای اسرار پشت پرده اختلاس ۱۲۳ میلیارد تومانی خانواده رفیق دوست و وابستگان دولتی آنهاست) و نشر افکار کمونیستی و الحادی (از طریق صفحه ادبی «گفتگفت») و نام بردن از عناصر رژیم سابق!! اقدام به تعطیل نشریه می نماید. نظام ولایت فقیه بلافاصله با عکس العمل شدید محافظ خبری در سطح ایران و جهان و اعتراض مدیر مسؤل روبرو می شود، نشریه را مشروط بر اینکه حق کوچک ترین افشاگری در مسایل دولتی را ندارد، آزاد نموده و آقای محمد صادق جوادی حصار را دستگیر و در عرض چهار روز، بازجویی کرده، کیفرخواست تنظیم نموده، به دادگاه فرستاده و محکوم به ۲۰ ضربه شلاق (بخوان ۲۰۰ ضربه) و شش ماه زندان می نماید.

جمهوری اسلامی این حکم را صرفاً به جهت خواباندن سرو صداها و اعتراضات صادر نموده! بنا بر تجربه ثابت شده است که رژیم به این احکام قانع نبوده، دیر یا زود این انسان آزادیخواه و مردمی را به دادگاه فرمایشی احضار خواهد کرد و با زدن اتهامات بی اساس همان بلایی را بر سر او خواهد آورد که بر سر سعیدی سیرجانی آورد. این قلم خویش را موظف می داند تمامی وجدان های بیدار، انسان های آزادیخواه و نویسندگان و محافل دفاع از حقوق بشر را دعوت به دفاع از محمد صادق جوادی حصار نموده، خواهان آزادی بی قید و شرط او شود.

با تشکر

«رشد» صادرات غیر نفتی یا «توقف» آن؟

روزی نیست که سران رژیم جمهوری اسلامی از حرکت جمهوری اسلامی به سمت خودکفایی کامل و رشد روزافزون صادرات غیر نفتی به مثابه نشانه‌های جدی حرکت «قدرتمند نظام» سخن نگویند و آن را به رخ مخالفان و مردم کشور مان نکشند. در هفته‌های اخیر همزمان با تقدیم بودجه سال ۷۵ به مجلس، مسأله وضعیت صادرات کالاهای غیر نفتی ایران در شرایط کنونی، در مطبوعات کشور انعکاس یافت و از جمله مهندس کلبافیان، مدیر کل توسعه صادرات وزارت صنایع، سخنانی در این زمینه گفت که پوچ بودن ادعاهای رژیم را در عرصه «رشد» صادرات کالاهای غیر نفتی نشان می‌دهد. وی در سخنان خود از جمله یادآور شد: «واحدهای صنعتی هم اکنون در زمینه تولید و صادرات با مشکلات جدی مواجه هستند... در حال حاضر این واحدها در بخش تولید با مشکل کمبود نقدینگی و تأمین مواد اولیه مواجه هستند... بر اساس همین گزارش صادرات غیر نفتی ایران در عرصه‌های زیر به شکل چشمگیری کاهش یافته است که در زمینه‌های گوناگون به قرار زیر است: «صنایع غذایی، بهداشتی و دارویی ۷٪ کاهش؛ صنایع فلزی و ریخته‌گری با ۱/۵۶٪ کاهش، صنایع خودرو و نیروی محرکه حدود ۲۰٪ کاهش و سایر کالاهای صنعتی ۹/۴٪ کاهش یافته است...» بر اساس ارزیابی مدیرکل توسعه صادرات وزارت صنایع به عبارت روشن‌تر صادرات کالاهای صنعتی روبه توقف است.

تغییر و تحولات در جناح «رسالت»

در هفته‌های گذشته در مطبوعات خبر کناره‌گیری آذرقمی از روزنامه رسالت درج شد. آذری قمی که صاحب امتیاز روزنامه رسالت بود، پس از چندماه کشاکش با دست اندرکاران روزنامه، از جمله عسکر اولادی، پرورش و نبوی، سرانجام با فشار وزارت کشور اسم خود را از زیر نشریه رسالت برداشت. به گفته آذری قمی این واقعه به دنبال اختلافاتی است که در ماه‌های اخیر با عدم انتشار مطلب آذری قمی درباره «ولایت فقیه»، در روزنامه رسالت که روزنامه «سلام» اقدام به چاپ آن کرد، بالا گرفته است و با حمله سخت آذری قمی به ناطق نوری و عدم شایستگی او برای مقام ریاست جمهوری ابعاد گسترده تری یافت. از موضوعات دیگر مورد اختلاف مسأله چگونگی برخورد با انتخابات آینده مجلس است، که با نزدیک‌تر شدن زمان برگزاری آن اختلاف‌های گروه‌ها و جناح‌های گوناگون رژیم بر سر آن تشدید می‌شود.

دیگران چه حق دخالتی دارند؟

مهدوی کتی که چندی پیش از دبیری شورای مرکزی جامعه روحانیت استعفا داده بود بعد از بازگشت از سفر مخفیانه اش به انگلستان مجدداً با حرارت تازه ای وارد گود سیاسی شده است. کتی سخنانی در گردهمایی جامعه اسلامی مهندسین، ایراد کرد که توجه به آن حائز اهمیت

است و فشار علیه او، خانواده و طلاب طرفدارش در قم دو چندان شده است. به نظر می‌رسد که بذل و بخشش چهار میلیارد تومانی خامنه‌ای در قم که مشخص نیست از چه منبع مالی تأمین می‌شود، «رشوه‌ای» است که خامنه‌ای با آن امیدوار است، حمایت کامل و دریست طلاب و حوزه علمیه قم را از آن خود کند.

آیت الله مظاهری برای پاکسازی

حوزه علمیه اصفهان به این شهر اعزام شد

بر اساس گزارش رسانه‌های گروهی رژیم طی نامه‌ای از سوی خامنه‌ای، آیت الله مظاهری مأموریت یافت تا به اصفهان رود و مسایل این منطقه را حل و فصل کند. بر اساس گزارش روزنامه رسالت، خامنه‌ای در نامه خود به مظاهری از جمله یادآور شد: «این جانب مقتضی می‌دانم که به اصفهان نقل مکان نموده و پایگاه رفیعی از درس و تعلیم و تحقیق بنا نهید و تربیت طلاب و ارشاد و هدایت عموم مردم و پاسخگویی به مراجعات دینی و شرعی آنان را وجهه همت سازید...» (روزنامه رسالت ۱۱ آذرماه ۷۴) لازم به تذکر است که حوزه علمیه اصفهان از جمله مراکزی بوده است که در سال گذشته به شدت در مقابل خواست‌های رژیم برای مرجعیت خامنه‌ای ایستاد و با صدور اعلامیه‌ای، او را طلبه‌ای کم‌سواد که هیچ اثر دینی علمی منتشر نکرده است خواند که حتی خمینی از دخالت در امور فقهی نهی می‌کرده است.

با توجه با تشدید برخوردها و درگیری‌های درون رژیم، به نظر می‌رسد که خامنه‌ای با اعزام افراد گوش به فرمان خود برای کنترل مراکزی که رژیم از آنها احساس خطر می‌کند، خود را برای پاکسازی وسیعی از مخالفان مذهبی آماده می‌کند.

«بسپج» عمده ترین نیروی سرکوب رژیم در

شرایط کنونی

به مناسبت هفته بسیج مانورهای گوناگونی با شرکت ده‌ها هزار تن از مزدوران مسلح رژیم در تهران و سایر شهرستان‌ها برگزار شد. تأکید هرچه بیشتر سران رژیم بر روی نقش نیروهای بسیج، به عنوان مهم‌ترین نیروی مسلح برای «حفظ نظام» و فراخوان خامنه‌ای که همه ما باید بسیجی باشیم، نشانگر عمده‌تر شدن روزافزون نقش نیروهای بسیج در استراتژی امنیتی رژیم در شرایط کنونی است.

روشن است که بسیج از معدود نیروهایی است که رژیم امیدوار است هنوز با اتکا به «ایدئولوژی اسلامی» در اختیار خود داشته باشد تا در شرایط حاد‌تر شدن بحران‌های اجتماعی و کشاننده شدن دامنه این بحران‌ها به صفوف نیروهای مسلح، حتی نیروهای پاسداران، بتواند به نیرویی اتکا کند، که حاضر است تا پای جان به دلیل اعتقادات خود از رژیم حفاظت کند. آزاد گذاشتن دست نیروهای بسیج و گروه‌های وابسته به آن مانند چاقو کشان انصار حزب الله و دیگران نیز در راستای امتیازات جدیدی است که رژیم برای راضی نگه داشتن چماق داران خود به آنها داده است.

است. وی در این سخنان ضمن اشاره به نقش روحانیت از جمله گفت: «این حرف که کسانی می‌گویند روحانیت برای حفظ قداست خود از صحنه کنار گیری کند، از حلقوم آمریکا در می‌آید... برخی می‌گویند روحانیون بروند در مساجد مردم را موعظه کنند و احکام شرعی را به مردم بیاموزند و حکومت را به تکنوکرات بسپارند و خود ناظر امور باشند!... روحانیت آگاه و همیشه در صحنه اجازه نخواهد داد که حادثه مشروطیت - که در آن مراجع و علمای دینی انقلاب را به پیروزی رساندند ولی توسط افراد فریبکار کنار گذاشته شدند - دوباره تکرار شود...» (روزنامه رسالت ۸ آذرماه ۷۴)

وی در همین سخنان ضمن حمله شدید به مخالفان «ولایت فقیه» یادآور شد: «طبق قانون اساسی مسایل فرهنگی و خط مشی سیاسی کشور را باید مقام معظم رهبری معین کند. دیگران چه حقی دارند که در این مسایل دخالت کنند و خط مشی تعیین کنند...» (!)

به این برخورد می‌گویند «دموکراسی» از دیدگاه سران جمهوری اسلامی. یا به عبارت دیگر اطاعت کورکورانه جمیع ملت از یک فرد مستبد.

بذل و بخشش خامنه‌ای برای ساکت

کردن مخالفان در قم

در رسانه‌های گروهی اعلام شد که همزمان با سفر خامنه‌ای به قم، این شهر به استان بدل می‌شود و خامنه‌ای تقبل کرده است تا از محل بودجه خود (۱؟) مبلغ چهار میلیارد تومان برای بهسازی شهر قم اختصاص دهد.

سفر خامنه‌ای به قم در شرایطی انجام گرفت که در هفته‌های اخیر نیروهای امنیتی رژیم یورش وسیعی را به مخالفان حکومت در قم آغاز کردند و گروه بزرگی از طلاب و رهبران مذهبی در این شهر را دستگیر کرده‌اند.

همچنین در هفته‌های اخیر بر اساس گزارش رادیوی سازمان مجاهدین خلق، ارزیابی محرمانه‌ای از سوی وزارت اطلاعات پیرامون خطری که از سوی روحانیت و خصوصاً آیت الله منتظری رژیم را تهدید می‌کند، و چگونگی برخورد رژیم با این «خطر» برای تصمیم‌گیری نهایی در اختیار علی خامنه‌ای قرار گرفته است. لازم به تذکر است که آیت الله منتظری در سال گذشته زیر نظارت شدید ماموران امنیتی رژیم قرار داشته

افغانستان

هنوز يك منطقه رشد محسوب می شود». پس از چند سال و دو جنگ خانمان سوز در منطقه که در طول آن کشورهای منطقه عمده درآمدهای نفتی خود را به خرید مدرن ترین سلاح ها اختصاص دادند، برخی از آنها برای فراهم کردن منابع مالی لازم برای ادامه این خریدها در مضیقه و لذا به غیر از موارد مشخصی مثل سلاح های ضد دریایی، تاکید کمتری روی وسایل دفاعی می کنند.

کمپانی های تسلیحاتی امیدوارند که در آینده نزدیک و با ادامه تشنج در منطقه امکان انعقاد قراردادهای پر منفعت تری بوجود آید. تحلیل کران صنایع دفاعی معتقدند که بودجه دفاعی عربستان سعودی در سال آینده افزایش قابل ملاحظه ای خواهد یافت. بزرگ ترین گروه در نمایشگاه را ایالات متحده با ۸۲ کمپانی که تولیدات خود را به نمایش گذاشته بودند، تشکیل می دادند. در رده بعد فرانسه، انگلیس، روسیه و ایتالیا بودند. کارشناسان تسلیحاتی معتقدند که سازمان های کلیدی تسلیحاتی منطقه شامل هوایماهای جنگنده برای امارات متحده و کشتی های کشتی (قایق های نگهدارنده، نظارت، کشتی) و هلیکوپترهای مورد نیاز کویت و عربستان سعودی می باشد.

چک

چهارمین کنگره حزب کمونیست چک و مورای در دوم سپتامبر در شهر لیبرتس آغاز به کار کرد.

میرسلاو کربینچک، صدر حزب طی سخنانی اظهار داشت: «حزب کمونیست چک و مورای اکنون بزرگ ترین و با ثبات ترین حزب در بین احزاب اپوزیسیون جمهوری چک است. این حزب بر گذشته خود، یعنی بر سن حزب کمونیست چکسلواکی خط بطلان نکشیده است، و در مقابل حملات نیروهای ضد کمونیستی به زانو درنیاخته است». او سپس یادآور شد که حزب حتی برای حفظ نام «کمونیستی» خود باید مبارزه می کرد.

لازم به یادآوری است که در سومین کنگره حزب در سال ۱۹۹۲ اکثر نمایندگان خواستار حفظ و تداوم نام حزب شدند و نمایندگان مخالف که نمی خواستند با نظر اکثریت مطلق موافقت کنند، دست به انشعاب زدند. در نتیجه دو حزب چپ نو به وجود آمد به نام «حزب نیروهای چپ دموکراتیک» و «حزب بلوک چپ».

در پی این تغییرات رفیق میرسلاو حزب کمونیست های چکسلواکی را تشکیل داد. حملات تجزیه طلبانه از چپ و راست نتوانست حزب را در هم بشکنند و هیچ يك از گروه های جدا شده نتوانستند پشتیبانی توده های حزبی را به دست آورند.

حتی انشعاب فراکسیون نمایندگان کمونیست در پارلمان در سال ۱۹۹۲ که دو سوم از ۳۵ نماینده حزبی در پارلمان همراه با طرفدارانشان حزب را ترک کردند، نتوانست حزب را در هم بشکند. علی رغم این ضربات، حزب از لحاظ تشکیلاتی و سیاسی مجددا استحکام یافته است و اینک ۲۰۰ هزار نفر کمونیست در صفوف حزب و زیر پرچم مارکسیسم - لنینیسم جمع آمده اند.

رفیق کربینچک در بخشی از سخنان خود خاطر نشان کرد که کمونیست های چک در امر ایجاد حزب چپ معاصر حاضر نشدند بدنبال اترناسیونال سوسیالیست ها بروند، در عین حال در درون کشور خواهان همکاری با همه نیروهای چپ هستند.

چهارمین کنگره حزب کمونیست چک و مورای از جمله حزب را برای شرکت در انتخابات پارلمانی که در بهار سال آینده برگزار می شود آماده می سازد. حزب در این انتخابات با برنامه منسجم خود که برپایه شعار اصلی تامین عدالت اجتماعی تدوین شده است، شرکت خواهد کرد.

محافل آگاه معتقدند که قرارداد برای خرید این هوایماها (امارات برای خرید آنها یا آمریکا، انگلیس، فرانسه و روسیه مذاکره داشته است) در اوایل سال نو مسیحی بسته خواهد شد. امارات متحده عربی آمادگی خود را برای خرید ۸۰ هوایمای جنگنده به قیمت ۲ میلیارد دلار اعلام کرده است. یکی از مشکلات امارات نداشتن تاسیسات و پایگاه های لازم برای استقرار این تعداد هوایما است. و بعید بنظر می رسد که امارات بتواند این تعداد هوایما را در ساختارهای فرماندهی خود به کار گیرد. در حال حاضر امارات متحده عربی فقط دارای يك پایگاه هوایی است ولی بعید نیست که کمپانی های فروشنده تسلیحات این شیخ نشین خلیج فارس را متقاعد به ساختن پایگاه های تازه ای بکنند.

X- به گزارش هفته نامه دفاعی جینز، امارات متحده عربی ارزیابی های اولیه خود را در مورد هلیکوپترهای آکوستا به پایان رسانده است و منابع مطلع در صنایع هلیکوپتر سازی آکوستا مطمئن هستند که قرارداد برای فروش این هلیکوپترها منعقد خواهد شد. يك مقام رسمی آکوستا اظهار داشته است: «ما می دانیم که هم در دوی و هم در ابوظبی علاقه وجود دارد». به نظر می رسد که سفارش دهندگان اصلی این هلیکوپتر که پلیس دوی و سازمان های اضطراری این شیخ نشین هستند که خواستار نوعی هلیکوپتر با کاربرد متنوع می باشند که در عین حال قابلیت مسلح کردن آن نیز وجود داشته باشد. آکوستا از هم اکنون يك مرکز نگهداری و تعمیر و حمایت در دوی ساخته است.

ابوظبی

به گزارش هفته نامه دفاعی جینز، نیروی هوایی این شیخ نشین اولین آزمایش های خود را برای قبول دو نوع مختلف موشک های هدایت شونده و دقیق حکیم با شلیک ۱۰ عدد از بمب های ۲۲۵ کیلوگرمی حکیم که توسط اشعه لیزر هدایت می شود و نیز نوع ۹۰۰ کیلوگرمی آن که توسط تلویزیون هدایت می شوند از میراژهای ۲۰۰۰ در میدان هوایی ابوظبی به پایان رساند. منابع نزدیک به دولت ابوظبی که شاهد این آزمایش ها بوده اند، گفتند که «ابوظبی از نتایج این آزمایش بسیار خوشحال است». یکی از دلایل اصلی در اهمیت موشک های حکیم، امکان شلیک آنها با زاویه های بالاتر (حدود ۴۵ درجه) و همچنین قابلیت مانور آنها است.

دوی

ماه گذشته نمایشگاه هوایی دوی شاهد رقابت سخت بین ۵۰۰ کمپانی از ۳۴ کشور جهان برای فروش مدرن ترین اسلحه های خود به کشورهای منطقه خلیج فارس بود. شیخ احمد بن سعید المختوم، رئیس سازمان هوایمایی کشور در مراسم بازگشایی نمایشگاه گفت: «در مقایسه با محدود شدن بازارهای غرب، خاورمیانه

ادامه جنگ خونین بین پاندهای مختلف ارجماعی بار دیگر کابل را به خاک و خون کشید. در ۵ آذر ماه هوایماهای جنگنده نیروهای «طالبان» کابل را بمباران کرد که در جریان آن حداقل ۳۵ نفر کشته و ۱۲۰ نفر زخمی شدند. بمباران اخیر به دنبال پیشروی نیروهای وفادار به دولت صورت گرفت که در جریان آن نیروهای وابسته به «طالبان» کنترل سه منطقه استراتژیک در شرق کابل را از دست دادند. سخنگوی وزارت دفاع گفت که نیروهای دولتی توانستند کنترل بلندی های حاشیه دهکده های پات خاک، بند قاضی، جوزقان دره را بدست گیرند. وی سپس اضافه کرد: «این پیشرفت قابل توجهی نیست ولی نفوذ در مناطق استراتژیک در اول است». در ۷ آذر ماه نیز نیروهای دولتی توانستند نیروهای طالبان را در يك جبهه در جنوب شرقی کابل ۱۸ کیلومتر به عقب برانند.

عکس العمل نیروهای طالبان شلیک خمپاره و راکت به مناطق مسکونی کابل بود که به کشتار تعدادی غیر نظامی بی دفاع منجر شد.

اوج گیری دوباره حملات نظامی طالبان در دوم ماه اخیر بار دیگر بحث در مورد منبع تامین کننده بودجه و تسلیحات این گروه را در محافل منطقه دامن زده است. این حقیقتی است که پیشروی چشمگیر نیروهای طالبان زیر فشار گذاردن نیروهای وفادار به پرزیدنت برهان الدین ربانی، تشنج هایی در رابطه با همسایگان افغانستان ایجاد کرده است. پاکستان، هند، ایران و روسیه در مبارزه برای کنترل مناطق استراتژیک کشور و بخصوص کابل از طریق درگیری ها حمایت می کنند و شواهد زیادی مبنی بر مداخله آنها در دور جدید جنگ وجود دارد. ه بویژه از زمان تسخیر هرات توسط طالبان در مهر ماه و حرکت بعدی آنها برای محاصره پایتخت نشانه های بارز مداخله پاکستان در حمایت از طالبان وجود دارد. محافل آگاه اظهار می دارند که پاکستان برای مدت ها در طول محور تدارکاتی بین کویت (پایگاهی نظامی در پاکستان) و قندهار (مقر اصلی طالبان) برای این گروه حمایت لجستیکی فراهم کرده است و همچنین به طالبان اجازه داده است که در پاکستان برای نیروی ۵۰۰،۰۰۰ نفری خود عضوگیری کند. گرچه اسلام آباد بیکیارانه هرگونه مداخله خود را تکذیب کرده است لیکن گزارشاتی در مورد حضور مشاوران نظامی پاکستانی که به تعلیم و تربیت و سازماندهی طالبان مشغول هستند وجود دارد. عناصر با نفوذی در سازمان امنیت نظامی پاکستان ISI، پس از شکست کلبدین حکمتیار که عمده ترین عامل پاکستان و ایالات متحده در جنگ ارجماعی علیه دولت دموکراتیک خلق محسوب می شد، به دنبال طرح استقرار يك دولت حامی منافع خود در کابل هستند که زیر رهبری طالبان کنترل کشور را بدست بگیرد. در حال حاضر طالبان حدود ۵۰٪ خاک افغانستان را کنترل می کنند و این امر حکومت اسلامی ایران را شدیداً نگران کرده است.

ایران معتقد است پیشروی های اخیر طالبان موازنه قدرت را علیه نیروهایی که به حمایت ایران متکی هستند بهم زده است و لذا شروع به تامین مواد مورد نیاز این نیروها، که در کابل محاصره هستند، از طریق هوا کرده است. اختلاف مواضع ایران و پاکستان یکی از دلایل اصلی مسافرت بی نظیر بوتو به تهران در همراه بود.

امارات متحده عربی

ایالات متحده و فرانسه در رقابت سختی برای فروش تعداد زیادی هوایماهای جنگنده به امارات هستند.

نامه سرگشاده کمیته مرکزی حزب توده ایران

به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد به ایران

به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد
ژنو - سوئیس - ۱۰ دسامبر ۱۹۹۵

مسئولیتی در این زمینه طفره رفته است و بر این اساس نگرانی های زیادی
پیرامون سرنویشت علی توسلی وجود دارد. (اسناد ضمیمه)

۵- تعدادی از زندانیان سیاسی، علی رغم کهنلت سن و رنج بردن از بیماری های
گونگون، که حاصل سال ها شکنجه های سخت و دهشتناک است، همچنان در
زندان های جمهوری اسلامی به سر می برند. از سرشناس ترین این زندانیان می
توان از نورالدین کیانوری، دبیر اول سابق حزب توده ایران و عباس امیر انتظام،
سخنگوی نخستین دولت جمهوری اسلامی، نامبرد، که هر دو علی رغم وضع بد
جسمانی، و تحمل بیش از یک دهه زندان و شکنجه های سخت همچنان اسیر
ماموران امنیتی رژیم هستند، بدون آنکه مشخص باشد، حکم صادر شده از سوی
دادگاه های جمهوری اسلامی در مورد آنان چه بوده است. لازم به تذکر است که
عباس امیر انتظام در نامه هایی که از زندان به خارج از کشور فرستاده است،
خواهان برگزاری يك محاکمه علنی برای خود شده است.

۶- بر اساس گزارش های منتشر شده در مطبوعات مجاز جمهوری اسلامی،
مجلس شورای اسلامی در ماه های اخیر لایحه ای با عنوان «لایحه مجازات امنیت
ملی» را به تصویب رساند، که بر اساس آن بسیاری از تضيیفات و سرکوب علیه
دگر اندیشان «قانونی» خواهد شد. از جمله بر اساس این لایحه، هرگونه توهین
به رهبر جمهوری اسلامی مستحق يك تا سه سال زندان است، هرگونه تجمعی
«غیر قانونی» (حتی دونفره) جرم محسوب می شود، تماس با مخالفان جمهوری
اسلامی به زندان های طویل المدت منجر خواهد شد و هرگونه مخالفتی با اساس
«نظام» و فعالیت علیه آن پیگرد و زندان های طولانی را به همراه خواهد داشت.
این لایحه نه تنها در تضاد آشکار با منشور جهانی حقوق بشر است، بلکه در
بسیاری موارد قانون اساسی جمهوری اسلامی را نیز نقض می کند.

۷- کلیه حقوق مندرج در قانون اساسی جمهوری اسلامی پیرامون آزادی احزاب،
سازمان های سیاسی و صنفی به خشن ترین شکل ممکن زیر پا گذاشته می شود،
و هیچ حزب و یا سازمان سیاسی و یا صنفی مستقل و دگر اندیشی نمی تواند به
طور رسمی و قانونی در ایران فعالیت داشته باشد. اتحادیه های کارگری و
سندیکاهای کارگری غیر قانونی هستند، و بسیاری از فعالین جنبش کارگری
ایران، چهره های سرشناسی مانند حسن حسین پور تبریزی، علی شناسایی،
آصف رزم دیده، محمد زاده و ... در سال های اخیر دستگیر و اعدام شده اند.
مطبوعات مستقل در ایران بشدت زیر فشار قرار دارند و هرگونه مخالفتی با رژیم
می تواند به زندان، و یا بسته شدن روزنامه و یا مجله مربوطه بیانجامد. از جمله
نمونه هایی که در این زمینه می توان به آن اشاره کرد، دستگیری عباس عبیدی،
سردبیر روزنامه سلام و زندانی بودن او برای یکسال، بدون روشن شدن دلیل
آن، بسته شدن بسیاری از روزنامه ها و مجله ها مانند، مجله «پیام دانشجوی»،
روزنامه توس (در استان خراسان)، و دستگیری و زندانی شدن سر دبیر آن،
محمد صادق جوادی اشاره کرد.

حزب توده ایران، و همه نیروهای مترقی ایران، از نمایندگان سازمان ملل متحد
انتظار دارند که موضوع ادامه سرکوب حقوق و آزادی های دموکراتیک در ایران به
شکل جدی با مقام های رسمی جمهوری اسلامی در میان گذارند و مواردی که
در گزارش های آقای کالیندوپل درج شده بود، و موارد متعددی که ما به مثابه
مثبت نمونه خروار به آنها اشاره کرده ایم تحقیق و پیگیری شود. جمهوری
اسلامی مصمم است، علی رغم اعتراض های وسیع بین المللی و سازمان های
حقوق بشر، با پنهان شدن پشت پوشش اجرای «قوانین اسلامی» به سرکوب
خشن حقوق بشر در ایران ادامه دهد و برای حفظ خود، حتی آن را تشدید کند.
ادامه فشار های بین المللی از سوی سازمان های حقوق بشر، و از سوی کمیسیون
حقوق بشر سازمان ملل متحد، می تواند گام مهمی در رساندن صدای اعتراض
میلیون ها شهروند معترض و خاموش ایرانی به گوش جهانیان باشد. ما
امیدواریم شما بتوانید در راه تحقق این امر موفق شوید.

با تقدیم احترام - کمیته مرکزی حزب توده ایران
۲۱ آذرماه ۱۳۷۴ - ۱۰ دسامبر ۱۹۹۵

مطلع شدیم که جمهوری اسلامی پس از گذشت چهار سال پذیرفته است که هیاتی
از سوی کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، به ایران سفر کند. از آنجائیکه
چنین هیاتی مسئولیت پیگیری پیشنهادهای و گزارش های فرستاده ویژه،
آقای کالیندوپل را بر عهده دارد، و در عین حال می بایست به موضوع رعایت حقوق
بشر در ایران توسط حکومت جمهوری اسلامی رسیدگی کند، توجه به نکات زیر از
اهمیت ویژه ای برخوردار است:

۱- پس از گذشت بیش از هفت سال از فاجعه کشتار زندانیان سیاسی در تابستان
سال ۱۳۶۷ (اوت ۱۹۸۸)، دولت جمهوری اسلامی هنوز از انتشار اسامی کسانی که
در این فاجعه عظیم قتل عام شده اند و بر اساس خوش بینانه ترین پیش بینی ها
(نگاه کنید به گزارش سازمان عفو بین الملل در این زمینه) تعداد آنان به بیش از پنج
هزار زندانی بالغ می شود، خودداری می کند و تا به امروز از انتشار هرگونه
جزئیاتی در این زمینه از جمله محل دفن این شهدای راه آزادی خودداری کرده
است.

۲- اطلاع پیدا کردیم که حکم اعدام برای ۴۴ زندانی سیاسی، که قبلاً به زندان های
طویل المدت محکوم شده بودند، از سوی دادگاه های انقلاب صادر شده است و
خطر مرگ جان این زندانیان را تهدید می کند. این احکام نه تنها منطبق بر
چارچوب و موازین بین المللی نیست، بلکه حتی با احکام صادر شده از سوی
دادگاه های جمهوری اسلامی در تضاد است. (اسامی، و محل زندان این زندانیان
ضمیمه این نامه است) همچنین در ماه های اخیر در پی قیام های مردمی که در
گوشه و کنار کشور به وقوع پیوسته است، از جمله در اسلام شهر، تعداد زیادی
دستگیر، و شکنجه شده اند که از سرنویشت آنان هیچگونه اطلاعی در دست نیست.
لازم به تذکر است که ماموران امنیتی جمهوری اسلامی در فروردین ماه سال
جاری (مارس ۱۹۹۵) به تظاهرات آرام مردم اسلام شهر با نیروی نظامی یورش
بردند و ده ها نفر به قتل رساندند.

۳- بر خلاف ادعاهای جمهوری اسلامی و پرده پوشی سرکوب حقوق بشر در ایران
زیر لوای «قوانین اسلامی»، دامنه سرکوب حقوق بشر در ایران به هیچ گروه یا
طرفداران اندیشه خاصی محدود نمی شود. در ماه های اخیر بسیاری از مخالفان
مسلمان رژیم، حتی رهبران مذهبی مخالف تحت پیگرد، دستگیری و آزار و اذیت
رژیم قرار گرفته اند. سرشناس ترین این افراد آیت الله منتظری است، که تا سال
۱۹۸۸، سمت جانشینی آیت الله خمینی را داشت و در پی اعتراض به اعدام های
سراسری، از این مقام برکنار شد و در سال گذشته خانه و دفتر کار او مورد یورش
ماموران انتظامی رژیم قرار گرفت.

۴- دامنه سرکوب، اختناق و ترور دولت جمهوری اسلامی تنها به مرزهای ایران
محدود نمی شود و در سال های اخیر ده ها تن از رهبران اپوزیسیون در خارج از
ایران به دست ماموران اطلاعاتی رژیم به قتل رسیده اند. از مشخص ترین این
نمونه ها قتل رهبران حزب دموکرات کردستان ایران در برلین است، که داستانی
دولت آلمان در پی تحقیقات خود رئیس سازمان امنیت جمهوری اسلامی، علی
فلاحیان را مسئول سازمان دهی این ترور شناسایی کرده است. بر اساس گزارش
های رسیده، ماموران امنیتی جمهوری اسلامی نه تنها در پی اعتراض های وسیع
بین المللی در این عرصه از فعالیت های خود دست برنداشته اند، بلکه در پی تشدید
بحران رژیم و اوج گیری مخالفت های توده ای، نقشه های جدیدی را برای اقدام
های مشابه در دست تهیه و اجرا دارند.

هم چنین در ماه های اخیر نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی، علی توسلی از
زندانیان سرشناس دوران شاه و از رهبران سابق سازمان فدائیان خلق ایران
(اکثریت) را از باکو پایتخت آذربایجان ربوده و به تهران برده اند. بر اساس گزارش
هایی که تاکنون در این زمینه از سوی خانواده و دوستان آقای توسلی انتشار یافته
است و در پی تماس های ماموران امنیتی رژیم با برخی از دوستان او علی توسلی
در شرایط بازجویی، شکنجه و آزار ماموران امنیتی جمهوری اسلامی قرار دارد، و
این در شرایطی است که نامبرده بیش از شش سال است که هیچ گونه فعالیت
سیاسی نداشته است. دولت جمهوری اسلامی تا به امروز از پذیرفتن هرگونه

مصاحبه «نامه مردم» با رفیق فیلیپ هرزوک، عضو پارلمان اروپا و نماینده رهبری حزب کمونیست فرانسه

پرواز

تقدیم به حزب
قهرمانان و شهیدان
«حزب توده ایران»

روبرویش بودم
چشم در چشم ترم دوخته بود.
قلبم از حس غریبی می سوخت.
شانه ام،
می لرزید.
به خدوم می گفتم:
شب تازی است،
ره اما پیدااست.
پشت این ابر سیاه و سنگین،
خرمن نوری هست،
چشم مخموری هست،
که در افتادن و برخاستنش را
دیده است.
باز هم شوق پریدن دارد.
گرچه صدبار به تیرش زده اند!
گر چه هر بار پریده است،
شکارش کردند.
شوق پرواز،
دلیل دل صد پاره اوست.

xxx

چشم در چشم ترم دوخته بود.
در نگاهش گویی، آسمان روشن
و جهانی خون بود.
شانه ام،
می لرزید.
به خدوم می گفتم:
شب تازی است،
ره اما پیدااست،
سحری در راه است.
باز کن پنجره را
به شب تیره بتاز
صبح امید در این پرواز است.
و رهایش کردم،
و پرید آن ققنوس،
آتشی شعله گرفت،
سحری در دل شب شد پیدا ...

گوید اگر در سیستم تامین اجتماعی رفرم صورت نگیرد. سیستم فروخواهد پاشید. این یک وضعیت دشوار است و مشکلات فراوانی را بوجود خواهد آورد. اکثریت مردم فرانسه به او باور ندارند. ولی ۲۵٪ مردم به او باور دارند، چه چندان قوی نیست، ضعیف است. اپوزیسیون باید راه حل های قوی در مقابل ژوپه مطرح کند. مردم فرانسه از یک رفرم مثبت و واقعی حمایت خواهند کرد. اینکه ژوپه در تلویزیون اظهار می دارد که هیچ کس پیشنهادی نمی کند و یا هیچ راه حل مطرح نمی شود. دروغ است. فقط بدان معناست که برنامه های چه آن تأثیری را که باید داشته باشند، ندارند. نکته ضعف دیگر اینست که حزب سوسیالیست گرچه ظاهراً علیه رفرم های دولت ژوپه است ولی این مخالفتی بنیادی نیست، این در شکل است. آنها می گویند نباید اینطور حکومت کرد، باید با مردم صحبت کرد، حزب سوسیالیست دنبال ریشه های اساسی نیست... در واقع راه حل های حزب سوسیالیست خیلی نزدیک به سیاست های ژوپه است... این وضعیت موجود است... دولت در ابتدا می گفت که هیچ تغییری در برنامه و سیاست خود نخواهد داد ولی اکنون می خواهد مذاکره کند، این طور وانمود می کند که موضوع هیچ تغییری نکرده است... البته این مذاکره با نیت درست نیست نوع ویژه ای از مذاکره است. او مترصد فرصت خواهد شد تا جنبش را در هم بشکند. ما نزدیک کریسمس هستیم تعداد بسیاری از مردم مشکلات فراوانی دارند... نه بخاطر اینکه همه کارها متوقف شده... مشکل دیگر اینکه هیچکس نمی تواند حرکت کند... همه چیز مسدود شده است... برای احزاب چه و بخصوص حزب کمونیست فرانسه، مسأله نهایی اینست که باید سریع تر عمل کرد که به راه حل رسید. به سیاستی که متضمن عوض کردن مسیر و روند جریانها نه فقط در فرانسه بلکه در سراسر اروپا باشد. علی رغم ضعف نیروهای چه، جنبش کارگری در جامعه ریشه های قوی دارد... ما باید برای حل کامل مسأله سخت فعالیت کنیم و بتوانیم ایده های خود را در بین تمامی نیروهای چه مطرح کنیم... ما با حزب سوسیالیست نمی توانیم اتحادی ریشه ای داشته باشیم، گرچه اعضای حزب سوسیالیست هم با نگرانی به اوضاع نگاه می کنند و خواستار راه حل های صریح و روشن برای مسأله هستند. تبادل نظر بین نیروهای چه می تواند خیلی مثبت باشد و به توسعه یک جبهه واقعی چه که پاسخ های واقعی برای کشور مطرح کند، بیانجامد... تعداد مردمی که در جنبش شرکت دارند بیش از ۲ میلیون نفر می باشد، ولی ژوپه علی رغم گفته خود، استعفا نکرد... در حقیقت او قصد استعفا ندارد. باید توجه داشت که هنوز یک اکثریتی در جامعه به نفع راست رای می دهند... اکثریت مردم فرانسه علیه سیاست های ژوپه است ولی به این معنی نیست که آنها در انتخابات به احزاب راست رای ندهند. حتی آقای پاسکوا چند روز پیش اعلام کرد که باید سیاست های جاری عوض شود و از بسیاری از سیاست های ژوپه انتقاد کرد، او تکنوکراتی است که می خواهد به این برخوردها پایان دهد».

اعتصاب کارگران بخش حمل و نقل دولتی که از ۳ آذر ماه بر سر تصمیم دولت به کاهش خدمات عمومی و نیز بیکار کردن شمار وسیعی از کارگران در جریان اصلاحات ساختاری بخش حمل و نقل شروع شده است، هنوز ادامه دارد. حرکت قطارها و سایر وسایل حمل و نقل عمومی در پاریس، ماری و بوردو عملاً متوقف شده است. آتش نشانی ها، معلمان و سایر کارگران و کارمندان بخش دولتی نیز به اعتصاب پیوسته اند و دولت ژوپه را شدیداً تحت فشار قرار داده اند. رهبران ث-ژ-ت. مرکز سندیکایی چه فرانسه که تحت رهبری کمونیست ها قرار دارد و نیز دیگر اتحادیه های شرکت کننده در اعتصابات متفق القولند که تا به خواسته های خود نرسند، اقدامات اعتراضی خود را، که اقتصاد فرانسه را عملاً فلج کرده است، قطع نکنند. گرچه آلن ژوپه تهدید کرده است در صورتی که اتحادیه های کارگری ۲۰۰۰،۰۰۰ را به خیابان بیاورند دولت او استعفا خواهد کرد ولی در روزهای اخیر علی رغم حضور بیشترین گروه سندیکالیست های مبارز، از انجام این کار طفره رفته است.

با گذشت هرچه بیشتر از آغاز اعتصاب تعداد شرکت کنندگان در تظاهرات افزایش می یابد و شمار آنان اینک بیش از شرکت کنندگان در جنبش سال ۱۹۶۸ است. بنگاه نظر سنجی عمومی اعلام کرده است که اکثریت مردم فرانسه به حمایت خود از اعتصابات ادامه می دهند. رهبر حزب سوسیالیست فرانسه، لیونل ژوسپین گفت که دولت در قبال خواسته های مردم «کور و کر» بوده است و می بایست با آنها مذاکره کند.

در دیداری که بین نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران و رفیق فیلیپ هرزوک، عضو پارلمان اروپا و نماینده رهبری حزب کمونیست فرانسه صورت گرفت در رابطه با اعتراض شکوهمند کارگران فرانسوی گفتگو و حمایت و همبستگی کارگران ایران از سندیکالیست های مبارز فرانسوی اعلام کردید. رفیق هرزوک در رابطه با جنبش اعتراضی اخیر سخنانی عنوان کرد که گزیده ای از آن درج می شود:

«این مهم ترین جنبش عمومی از سال ۱۹۶۸ می باشد، و نشان دهنده همبستگی تمامی کارگران است. کارگران تمامی بخش های جامعه، بخش عمومی، بخش خصوصی، همه کارگران، کارگران بیکار و دانشجویان نیز با این جنبش متحد هستند... دلیل این اعتراض پیچیده و بغرغ است. برای یک دوره طولانی شرایط کاری مردم فرانسه زیر حمله بوده است، تعدادی بیکار شده اند، بسیاری کار دائم و ثابت ندارند. کارهای موقت مشخصه بازار کار کشور شده است. در مقایسه با چند سال قبل قدرت خرید مردم بسیار افت کرده است. و باید این نکته مهم را اضافه کنم که وضعیت فعلی ارتباط مستقیم با قرارداد ماستریخت و سیاست دولت در قبال وحدت اقتصادی اروپا دارد. آنها مقرر می دارند که انحصار بخش خدمات عمومی شکسته شود و این خود به رشد بخش خصوصی منجر شده است. بنابراین یکی از اهداف جنبش فعلی دفاع از بخش عمومی است. و دفاع طبقه کارگر از سیستم تامین اجتماعی در همین راستا است. این ها زمینه های جنبش فعلی هستند. گرچه این جنبش بسیار قدرتمند است، نباید بعضی جنبه های ضعیف را نادیده گرفت. دولت ژوپه اظهار می دارد که رفرم باید صورت بگیرد. او می

مصاحبه «نامه مردم» با رفیق والنتین کاپستف معاون صدر حزب کمونیست روسیه

در پی دیداری که در دسامبر سال جاری میان نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران و رفیق والنتین، معاون صدر حزب کمونیست روسیه انجام گرفت، فرصتی دست داد تا پیرامون آخرین تحولات روسیه با رفیق به گفتگویی بنشینیم، که در این جا مهمترین بخش های آن را برای اطلاع خوانندگان «نامه مردم» درج می کنیم.

سیاسی اپوزیسیون و قبل از همه کمونیست ها مورد اعتماد مردم هستند. انتخابات جمع شهرداری ها این واقعیت را نشان داد.

س: شما در سخنانتان، به تشکیل دولت «اعتماد ملی»، در صورت پیروزی در انتخابات دسامبر اشاره کردید، چنین دولتی چه ظنی از نیروها را در بر می گیرد؟

ج: طیف سیاسی ما شامل ۴۳ حزب سیاسی است. طبیعی است که مردم برای سوسیالیسم رای خواهند داد، آنها خواستار تامین اجتماعی زحمتکشان، حکومت مردمی و نمایندگی زحمتکشان در ارکان های حکومتی، بهبود کیفیت زندگی و مسایل اخلاقی هستند. آنها به کمونیست ها رای می دهند زیرا امیدوارند که کمونیست ها بازگشت به سوسیالیسم را تامین کنند.

س: آیا پیامی برای خوانندگان «نامه مردم» و نیروهای مترقی ایران که برای عدالت اجتماعی، دموکراسی و آزادی مبارزه می کنند دارید؟

ج: ما برای رفقای توده ای و تمامی نیروهای چپ ایران در مبارزه دشوارشان آرزوی موفقیت می کنیم. با آرزوی بهبود زندگی زحمتکشان کشورتان و صلح برای آنان. ما خواهان گسترش هرچه بیشتر روابط میان دو حزمان و از آن طریق تحکیم هرچه بیشتر روابط بین خلق هایمان هستیم.

کمک های مالی رسیده

هواداران حزب از شی یی نروژ ۶۰۰ کرون
جمع آوری شده در مراسم سالگرد تاسیس
حزب توده ایران سوئد ۱۸۰۰ کرون
بیاد شهیدان توده ای ۱۰۰ مارک

با خود دارد. حزب ما در حدود ۲۰-۱۵ درصد آراء را خواهد داشت و اپوزیسیون، در مجموع ۶۰ درصد رای خواهد آورد. از این رو ما از همه احزاب و دیگر نیروهای سیاسی خواسته ایم که نمایندگان خود را به عنوان ناظر بر انتخابات تعیین کنند که واقعیت و عینیت انتخابات به درستی منعکس شود.

دیگر اینکه ما از لغو نتیجه انتخابات نگرانیم، زیرا مسأله عمده یعنی انتخابات برای ریاست جمهوری به میزان زیادی به چگونگی برگزاری این انتخابات وابسته است که چگونه برگزار و چگونه سازمان خواهد یافت. بهر حال کمونیست ها و اپوزیسیون با بردن اکثریت در انتخابات به تغییر روند سیاسی و اقتصادی کمک خواهند کرد و جو نوی در رابطه با انتخاب رئیس جمهور بوجود می آورند و این امکان به وجود می آید که اپوزیسیون نامزد خود را برای ریاست جمهوری معرفی کند.

س: روند نزدیکی و همکاری نیروهای چپ را چگونه می بینید؟ آیا امکان توافق میان این نیروها وجود دارد؟

ج: نظر حزب ما این است که در شرایط موجود، ما به تنهایی موفق به دستیابی به پیروزی نمی شویم. ما پیروزی را نه برای خود، بلکه برای زحمتکشان می خواهیم. بنا براین عمده جهت حرکت کار حزب ائتلاف با نیروهای چپ و اپوزیسیون است. ما در پارلمان و خارج از آن با اپوزیسیون چپ کار می کنیم و گسترش این ارتباطات کاملاً ممکن است، زیرا اهداف و مسایل عمده ما، مسایل واحدی از جمله سوسیالیسم، حکومت مردمی، ایجاد کشوری نیرومند واحد و دفاع از حقوق زحمتکشان است.

س: به نظر شما آیا رای برای کمونیست ها، به معنای رای علیه دولت یلتسین است یا رای برای برنامه های حزب کمونیست؟

ج: در مورد این مسأله ما کاملاً عینی فکر می کنیم و دچار هیچگونه توهمی نیستیم و اوضاع موجود کشور را مد نظر داریم، از جمله هیستری ضد کمونیستی و امکان محدودیت های. مردم اعتمادشان را نسبت به حکومت یلتسین و شخص او از دست می دهند. مردم مخالف با رژیم حاکم هستند. محبوبیت رئیس جمهور ۷-۴ درصد است. و بی اعتمادی مردم را نسبت به او نشان می دهد. ورشکستگی اقتصاد که مردم را دچار فقر کرده است، درگیری های ملی بهیچ وجه اعتبار رئیس جمهور را افزایش نمی دهد. ما، در درجه اول، این بی اعتمادی و نارضایتی گسترده مردم را از رژیم حاکم و شخص یلتسین می بینیم. ما، به عنوان نیروی عمده اپوزیسیون، می بینیم که احزاب

س: آیا مردم در روسیه دوباره به حزب کمونیست روسیه رو آورده اند؟ بازتاب این روند در جامعه چیست؟

ج: فعالیت حزب ما مبتنی بر چندین عامل و قبل از هر چیز بر درک روشن مسایلی که در روسیه به وقوع پیوسته استوار است. مردم، طی ۲ سال اخیر متوجه شده اند که با از دست دادن سوسیالیسم چه چیز مهمی را از دست داده اند و دیگر اینکه حیثیت و اعتبار حزب رو به افزایش است و مردم در عمل متوجه می شوند که حزب یکانه و نیرومندترین سازمانی است که از منافع توده های زحمتکش اکثریت مردم دفاع می کند.

سوم اینکه حزب نو می شود؛ واقعیت امروز زندگی را منعکس می سازد از جزم کرابی فاصله گرفته است و از افراطی گری پشتیبانی نمی کند. کارپایه پیش از انتخابات ما و به طور کلی برنامه حزب برای ساختمان سوسیالیسم در روسیه و تحکیم خود کشور و برقراری ارتباط مستحکم متقابل بین حزب و مردم است.

باید توجه داشت که ما ۷۰ سال در سوسیالیسم زندگی کردیم و صاحب طرز تفکر و برخورد ویژه خود به مسایل کشورمان هستیم. زندگی نشان می دهد که هیچ نوع نسخه مصنوعی بیکانه به کار روسیه نمی آید و برای روسیه قابل دوام نیست. با درک و توجه این عوامل است که تحکیم ارتباط حزب و مردم، تحکیم خود حزب و دید و نظر حزب برای حل مسایل استحکام کشور، دفاع از منافع اجتماعی مردم، آنها به سوی حزب جلب می شوند.

س: نظر شما درباره وضع حزب کمونیست روسیه در انتخابات آینده کشور چیست؟

ج: باید گفت همه چیز وابسته به آن است که چگونه انتخاباتی خواهد بود و اصولاً انتخاباتی صورت خواهد گرفت؟ در روسیه نیروهای زیادی چه در حکومت و چه خارج از آن هستند که حکومت متکی به آنهاست و در انتخابات آینده، به علت بی اعتمادی مردم، نمی توانند به پارلمان راه یابند. از اینرو کسانی که این فکر دامن می زنند که انتخابات را باید به عقب انداخت، یا آن را اصولاً باید لغو کرد. ما این وضع بخرج را به خوبی درک می کنیم. علاوه بر این ما از دستکاری و تقلب در نتیجه انتخابات نگرانیم، زیرا انتخابات قبلی در مناطق مختلف نشان داد که اعتبار حزب و تمام اپوزیسیون در حد بالایی از اعتماد مردم را

NAMEH MARDOM: No:469
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

1- Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M.Box 1686, London WC1N 3XX, UK

19 December 1995

شماره فاکس ما

۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

